

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתנד

ערב שבת קודש פ' וירא, י"ד מ"ח ה'תשע"א

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חייילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ח שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

לזכות

החייל ב"צבאות השם" לוי יצחק שי
ליום הולדתו השלישי ולתספורתו לאוישייט, ביום י"ג מ"ח,
הי' תהא שנת עשירות ואושר - שנת "ביאת משיח"

ולזכות אחיו

החייל ב"צבאות השם" מנחם מענדל שי

ולזכות הוריו

הגו"ח ר' יוסף חיים וזוגתו מרת הדס אסתר שיחיו אורן

נדפס ע"י זקניהם

הגו"ח ר' ישראל וזוגתו מרת מזל שיחיו אורן

הגו"ח ר' רחמים הכהן וזוגתו מרת ליליאן עליה שיחיו דואק

***

לעילוי נשמת

דודתי האשה החשובה מרת ח' קלאר ב"ר משה דוב בער ע"ה שגלוב
נפטרה ביום כ"ף מר-חשון ה'תשס"ט
ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

בעלה דודי הרה"ח הרה"ח ר' בן-ציון הלוי שיח'ל

בן הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מארייאשא ע"ה שגלוב
לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק ומתוך בריאות הנכונה

נדפס ע"י

הרה"ח ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

***

לעילוי נשמת

וזוגתו מרת רחל בת ר' פינחס ע"ה ציקמאן
נפטרה ביום כ"א טבת ה'תשנ"א

ר' ישראל דוד ב"ר לייב ע"ה ציקמאן
נפטר ביום י"ד אלול ה'תשמ"ה

וזוגתו מרת חנה בת ר' דוד הכהן ע"ה ספיוואק
נפטרה ביום ח"י מ"ח ה'תשס"ד

ר' יצחק אהרן ב"ר וואלף ע"ה ספיוואק
נפטר ביום כ"ו ניסן ה'תשמ"ט

וזוגתו מרת דיעה רייזעל בת ר' יצחק אהרן ע"ה ציקמאן
נפטרה ביום כ"ה שבט ה'תשמ"ה

ר' שמואל מאיר ב"ר ישראל דוד ע"ה ציקמאן
נפטר ביום י"א תשרי ה'תשס"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י נכדום ובנם

הרה"ח ר' אהרן וואלף וזוגתו מרת פולינה

ומשפחתם שיחיו ציקמאן

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף אר' לייב זיל ופאלין רות ב"ר יצחק ע"ה
ולע"נ ר' יוסף אר' לייב ב"ר משה באר וזוג מרת חשוא ב"ר נטע אורי הכהן ע"ה
ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולע"נ יוסף ב"ר אר' ע"ה
ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

עכשיו צריכים רק לקבל פני משיח / משיחת שי"פ וידא התשוב

8 זמן הגאולה

העובדה שאינו רואה - אינו משנה המציאות / פרשת השבוע באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

שלא ישאר אפי' יהודי אחד שלא יצעק "עד מחי" / הוראות למעשה בפועל

12 ניצוצות של משיח

משיח יאמר וכולם יקשיבו / קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה

14 כתב יד קודש

הנשיא בדורו / שני צילומים מהגהות הרבי לשיחת שי"פ וידא התשמ"ז

מדור ה"דבר מלכות"

מוקדש לזכות

הרה"ת אודי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתיה רות בת שרה שיחיו

וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו

ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי', מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו

וילדיהם: עדן שרה ושוהם מרדכי שיחיו

ולזכות שושנה חסיה בת מינדל שתחי

ולזכות הרה"ת אפרים יונה בן פאולין רות וזוג' רייזל פרומה בת חי' רחל שיחיו

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי' ולזכות חי' רחל בת שפרנצא שתחי

ולזכות צבי בן חי' רחל שי'

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-675-5771

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': 03) 960-0667 • פקס: 03) 960-7219

דואר אלקטרוני: chinuch@neto.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

בפי"ד. משיחת שי"פ וידא, כ"ף מרחשון ה'תשמ"ז.

א. היינט, כ"ף חשוון, איז דער יום
הולדת פון דעם רבי'ן (מהרש"ב) ני"ע,
ובלשון פון צמח צדק (דער נשיא בדורו)
בעת קריאת שם בעל יום'הולדתו, גולד
כי חשון תרכ"א, שיש בוה שני כפי"ן,
שהוא רזמו לכתרא עילאה"י.
יש לומר דעך ביאור השיכות ביניהם
(פון דעם בעל יום הולדת מיט זמן
הולדתו):

כללות התורה איז פארבונדן מיטן קו
האמצעי, המכריח מן הקצה אל הקצה,
וואס איז עולה עד (פנימיות) הכתר און
נמשך איז ספירת המלכות, כ"ז למטה
מטה"י, ובאותיות משוטות: תורה איז
.חכמתו ורצונו של הקב"ה"י (וואס
.רצונו העליון כ"ה מכונה ונקרא כפי
חכמי האמת בשם כתר עליון"י), און פון
די הויכע דרגא איז, תורה ירדה ממקום
.כבודה שהיא רצונו וחכמתו יתברך וא"י.

א. היינט, כ"ף חשוון, איז דער יום
הולדת פון דעם רבי'ן (מהרש"ב) ני"ע,
ובלשון פון צמח צדק (דער נשיא בדורו)
בעת קריאת שם בעל יום'הולדתו, גולד
כי חשון תרכ"א, שיש בוה שני כפי"ן,
שהוא רזמו לכתרא עילאה"י.
יש לומר דעך ביאור השיכות ביניהם
(פון דעם בעל יום הולדת מיט זמן
הולדתו):

הנשיא בדורו

לקראת כ"ף חשוון שיחול בשבוע הקרוב – יום הולדת ה-150 של כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע (בשנת ה'תרכ"א), מובאים בזה ב' צילומים נדירים מההגהה הראשונה (מוקטן) והשניה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ וירא, כ"ף מרחשוון ה'תשמ"ז

(נדפסה בלקו"ש חכ"ה עמוד 312)

בס"ד. משיחות ש"פ וירא. כ"ף מרחשוון ת'תשמ"ז

א. היינט, כ"ף חשוון, איז דער יום הולדת טון דעם רבי'ן (מחורש"ב) נ"ע. ובלשון פון צמח צדק (דער נשיא אג"ת יסודותיו) בעת קריאת שם בעל יום הולדתו: "נולד כ' חשוון תרכ"א, שיש פנה שני כפי"ו, שהוא רומז לכתרא עילאה"ג.

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

צילום א':

על מה שכתבו: "דער נשיא פון יענעם דור", כתב כ"ק אד"ש מה"מ: **מבהיל**, ושינה ל: "דער נשיא בדורו".

צילום ב' (בעמוד הבא):

כ"ק אד"ש מה"מ תיקן את "בעל יום הולדת" ל"בעל יום ההולדת" וכתב בצד:

כשכותבים בעל יום "הולדת" – פי' סתם, הנולד ברה"ה, ביום ב' בשנה וכו' וראה בנוסח דלכתב"ד [=לוח כולל חב"ד].

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה **סטראל** - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו **טשרנא גיטל** בת ר' **יעקב** ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורוננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנס - יבלחט"א - הרה"ח **שמואל סטראל** ומשפ' שיחיו

עכשיו צריכים רק לקבל פני משיח

בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש! ● וכיון שכן, מובן, שכל הענינים וכל הפעולות חדורים בעניני משיח וגאולה, כולל גם באכילתו ושתיתו, שמשתוקק לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחר הסעודה נשאר רעב לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר ● קטעים משיחת ש"פ וירא, ח"י מר-חשוון ה'תשנ"ב - מוגה

כמארז"ל⁵ שתינוקות של בית רבן נקראים "משיחי". ויש לומר, שבח' היחידה, ניצוץ משיח, היא בהתגלות יותר אצל תינוקות, כיון שהכחות הפנימיים אינם בהתגלות כ"כ (ולכן הכרתם באלקות היא בעצמותו ית', כנ"ל*).

וענין זה נעשה בפועל ובגלוי עי"ז שכאו"א מישראל ממלא את שליחותו של הקב"ה כמרומז גם בתיבת "שליח" בתוספת יו"ד, שרומז על עשר כחות הנפש שבהם נעשית עבודת השליחות, בגימטריא "משיח" – לגלות את הניצוץ משיח שבו, בח' היחידה, שתתגלה ותחדור בגופו הגשמי ובעניניו הגשמיים שבחלקו בעולם, ועד שבצירוף כל הניצוצות דמשיח שבכל ישראל, מתגלה ובא

א. [.] ע"פ האמור לעיל* **שהמציאות** ד"וירא אליו ה"י קיימת תמיד אצל כאו"א מישראל, וצריכים רק לפעול, שמציאות זו תהי' **בהתגלות** – יש לומר שכן הוא גם בנוגע להשלימות ד"וירא אליו ה"י שבגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו:

ידוע שבכאו"א מישראל יש ניצוץ מנשמת משיח¹, בח' היחידה, שהיא ניצוץ מבחי' היחידה הכללית שהיא נשמת משיח², שלכן נקרא כאו"א מישראל בשם "כוכב"³, שמו של משיח, עליו נאמר "דרך כוכב מיעקב"⁴. ומודגש ביותר אצל קטנים מישראל –

(1) מאור עינים ס"פ פנחס.

(2) רמ"ז לזח"ב מ, ב. ולזח"ג רס, ב. ועוד.

(3) ראה ירושלמי מע"ש פ"ד ה"ז.

(4) בלק כד, יז. וראה ירושלמי תענית פ"ד ה"ה.

(5) שבת קיט, ב.

(6) ראה לקו"ש חכ"ט ע' 358 ואילך. ועוד.

(* ס"ח בהשיחה (ה'תנועדויות' שם ע' 270).

(* ס"ח בהשיחה (ה'תנועדויות' תשנ"ב ז"א ע' 271).

המשיח הכללי, משיח צדקנו, שאז יהי גילוי אלקות בישראל ("וירא אליו ה'") ובעולם בתכלית השלימות.

ובענין זה הוא עיקר הלימוד וההוראה מפרשת וירא - שכאו"א מישראל צריך להשתוקק ביותר להגילוי ד"וירא אליו ה'" בגאולה האמיתית והשלימה, ולעשות כל התלוי בו להיות ראוי לכך, עי"ז שכל פעולה ופעולה שלו נעשית באופן המתאים להמעמד ומצב דגאולה האמיתית והשלימה.

ב. ובזה ניתוסף עילוי מיוחד בדורות האחרונים - שנתגלה סגולתו המיוחדת של כ"ף מרחשון (שמתברך משבת פרשת וירא ח"י מרחשון) בהולדת אדנ"ע ביום זה (בשנת כתר"א⁷), שבו "מזלו גובר"⁸:

מעניניו העיקריים של אדנ"ע - כפי שראו כבר בקטנותו, כמארז"ל "בוצין בוצין מקטפי" ידיע", ועאכו"כ לאחר שנתגדל ועד שנתמנה לנשיא בישראל⁹ - ההשתדלות המיוחדת בהענין ד"וירא אליו ה'" (לא רק בנוגע לעצמו¹⁰, אלא גם) אצל כאו"א מישראל, כמודגש בהחידוש שלו ביסוד ישיבת תומכי תמימים¹¹, ישיבה¹² שלומדים בה "תורה

(7) שיש בזה שני כפ"ן, שהוא רומז לכתרא עלאה (קונטרס "חנוך לנער" ע' 8).

(8) ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח, ובקה"ע שם.

(9) לאחר הסתלקות אביו, אדמו"ר מהר"ש ב"ג תשרי תרמ"ג* - שבשנה זו התחילה שנת המאה ועשר להתחלת נשיאותו.

(10) כמודגש גם בפתגמו הידוע שכאשר יושב בחדרו ולומד "לקוטי תורה" אזי "ידעתי היותי" (ראה סה"ש הש"ת ע' 26. תש"ג ע' 63. תש"ה ע' 85).

(11) להעיר מהשייכות ד"תמים" למצות מילה - כמ"ש "התהלך לפני והי' תמים" ע"י המילה (לך לך יז, א ובפרש"י).

(12) מלשון "יושב ועוסק בתורה", היינו, שהעסק בתורה גם בפנימיות התורה הוא באופן של התיישבות.

(* ולהעיר שהמאמר הראשון שאמר ברבים (בלי"ב ב' דחג הסוכות תרמ"ג) הוא ד"ה כתר יתנו לך (קונטרס "חנוך לנער" ע' 11).

הנגלית ותורת החסידות תמימה¹³, ובאופן שלימוד תורת החסידות הוא "בעיון הטוב להבינה ולהסבירה לעצמו כלימוד הסוגיות בגליא שבתורה"¹⁴, ש"החסידות יבינו כמו שמבינים ענין בנגלה"¹⁵ - שעי"ז נעשה (מעין ודוגמת) הענין ד"וירא אליו ה'", שעניני אלקות המתבארים בתורת החסידות¹⁶ ("דע את אלקי אביך"¹⁷) באים בראיית עיני השכל.

ועוד והוא העיקר - שזוהי ההכנה לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו¹⁸, שאז יהי לימוד פנימיות התורה (ידיעת אלקות) בתכלית השלימות, כמ"ש¹⁹ "ישקני מנשיקות פיהו", "שיהי' הדיבור עמנו פה אל פה"²⁰, כיון ש"תורה חדשה מאתי תצא"²¹, "מאתי" ממש, ולימודה יהי' באופן ש"לא ילמדו עוד איש את רעהו גו' כי כולם ידעו אותי"²², ויתירה מזה, באופן של ראי', "וירא אליו ה'", "והיו עיניך רואות את מורדך", בראי' חושית.

וגם ענין זה מודגש בפעולתו של אדנ"ע ביסוד ישיבת תומכי תמימים - כמבואר בשיחתו הידועה²³ בענין "כל היוצא למלחמת בית דוד", שתלמידי תומכי תמימים הם

(13) שיחת ליל שמח"ת תרנ"ט - "התמים" ח"א ע' כה. ועוד.

(14) שם ע' כג.

(15) שם ע' כד.

(16) ובפרט במאמרי החסידות שלו, שבהם בולט ומורגש ביותר הרחבת הביאור בהבנה והשגה, ועד שנקרא ע"י חסידים הראשונים בתואר "הרמב"ם של תורת החסידות" (לקו"ד ח"ב קצו, א. וראה גם ספר- השיחות תנש"א ח"א ע' 18-117).

(17) דה"א כ"ח, ט. וראה תניא קו"א קנו, ב. ועוד.

(18) ראה אגה"ק דהבעש"ט הידועה - כש"ט בתחלתו. ובכ"מ.

(19) שה"ש א, ב ובפרש"י.

(20) צרור המור עה"פ.

(21) ישע"י נא, ד. ויק"ר פי"ג, ג.

(22) ירמ"י לא, לג.

(23) שיחת שמח"ת תרס"א - לקו"ד ח"ד תשפז, ב ואילך. סה"ש תש"ב ס"ע 141 ואילך.

"מלחמת בית דוד" בימינו אלו

הסוג ד"אשר חרפו עקבות משיחך" אינם "אויביך ה'" - אדרבה, הם יהודים לומדי תורה ומקימי מצוות, אלא שאינם יכולים לסבול שיהודי אומר "אָט אָט קומט משיח", מכיון ששומעים כבר את פעמי "עקבות משיחך"!!!

זוהי איפוא "מלחמת בית דוד" בימינו אלו - לבטל את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך", וזאת - ע"י הפצת המעיינות חוצה, היינו, שיוצא מד' אמות שלו, אפילו כאשר ד' אמותיו ב"ליבאוויטש"... והולך למקום ה"חוצה", ששם נמצאים אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", ושם מפיץ את מעיינות החסידות!

(משיחת כ"ף מרחשון ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

כבר לא נשאר פנאי לדבר עוד משהו

. . ועוד ועיקר - שכבר לא נשאר פנאי לדבר עוד משהו בכל זה ("ס'ניטאָ קיין צייט צו רעדן"), כיון שצריכים ללכת לקבל פני משיח צדקנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר - תיכף ומיד, ממש ממש!!!

(משיחת ש"פ וירא, ח"י מרחשון ה'תשנ"ב - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזוה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"ז זוגתו הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

משיח יאמר וכולם יקשיבו

[. .] שהקב"ה יתן לכאו"א בני חיי ומזוני רויחי, כל אחד בכל המצטרך לו, ושיהיה בלי העלמות והסתרים, ובימיו ובימינו תושע יהודה וירושלים, שאז הרי, כפי שהרבי נ"ע אמר: "אז יהי טוב, משיח יאמר וכולם יקשיבו" ("יעמולט וועט זיין גוט, משיח וועט זאגן און אלע וועלן הערן").

בכלל זהו הרי לשון של הרבי, ובמילא אי-אפשר לומר אחרת, אולם אינני מבין מה זה נוגע לנו בכלל, מה יש לנו להידחק אצל אחרים ("וואָס האָבן מיר זיך וואָס צו רוקן צו אנדערע"), לנו יש את הרבי, והוא ימשיך לנו את כל הענינים ברוחניות ואת כל הענינים בגשמיות, וילמד אותנו איך למלא את תפקידנו, ש"אני לא נבראתי לשמש את קונני".

(תרגום חפשי משיחת שמח"ת ה'תשט"ז - בלתי מוגה)

איך יתכן לומר "ושבעת" בשעה שהיהודי רעב?

[. .] ויש להוסיף בנוגע לענין הגאולה – שהשלימות ד"ושבעת וברכת" תתכן אך ורק בגאולה העתידה, שהרי איך יתכן לומר "ושבעת", בה בשעה שהיהודי רעב לסעודת הלויתן ושור הבר ויין המשומר!...

משא"כ בזמן הגאולה שתבוא תיכף ומיד, שאז לא רק שהקב"ה מזמינו לסעודה זו, אלא הקב"ה עצמו מושיבו ("זעצט אים אָוועק") לשולחנו, וכל ישראל סועדים עם הקב"ה ביחד, כביכול, בסעודה האמורה!

(משיחת ש"פ וירא, ח"י מרחשון ה'תשנ"ב - בלתי מוגה)

מדוע יש ירידות ב"וואָל סטריט"?

[. .] ויהי-רצון, שלאחרי ה"רעש" שהי' לאחורונה ב"וואָל סטריט", יתברר ויתגלה שהי' זה באופן של ירידה צורך עלי, כלומר, שהכוונה הפנימית היא שיבואו לעשירות גדולה ביותר, אלא, שמטעם הידוע ליוצרה הוצרכה להיות עלי (עשירות) זו ע"י הקדמת הירידה דוקא.

ובפשטות – שתהי' עשירות כפשוטה לכאו"א מישראל, והעיקר - שינצלו את העשירות לנתינת הצדקה בשופי.

(משיחת ש"פ וירא, ט"ו מרחשון ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

"חיילי בית דוד" שיוצאים למלחמת בית דוד נגד אלו "אשר חרפו עקבות משיחך"²⁴, ובלשון הרמב"ם בהלכות מלכים ומלחמות ומלך המשיח²⁵: "ילחם מלחמות ה'" עד ש"נצח", כמרומז גם בהמשך הכתובים ד"אשר חרפו עקבות משיחך" – "ברוך ה' לעולם אמן ואמן"²⁶, ש"אמן" (ועאכו"כ ב"פ אמן) מורה על הנצחון במלחמה²⁷, שע"ז נעשה ביאת וגילוי דוד מלכא משיחא בפועל ממש.

ג. ובהדגשה יתירה בדורנו זה – דור השלישי²⁸ לאדנ"ע ולתלמידיו חיילי בית דוד, שבו **מסתיימת ונשלמת** עבודתם של חיילי בית דוד להביא את הגאולה בפועל ממש ע"י דוד מלכא משיחא, וכדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין **שכבר נסתיימה ונשלמה** כל העבודה, ועומדים מוכנים לקבלת דוד מלכא משיחא, ועאכו"כ לאחרי המשך העבודה דחיילי בית דוד בהפצת המעיינות חוצה במשך ארבעים שנה, באופן ש"נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"²⁹.

ובדורנו זה נמצאים כבר בשנת הצדי"ק – לאחרי סיום שנת הפ"ט, הקשורה עם מזמור פ"ט, שסיומו וחותרו "אשר חרפו עקבות משיחך", "ברוך ה' לעולם אמן ואמן", גמר הנצחון דמלחמת בית דוד, ומתחילה התקופה השייכת למזמור צדי"ק, שסיומו וחותרו "ויהי נועם ה' אלקינו עלינו גו' ומעשה ידינו **כוננהו**", דקאי על בית המקדש דלעתיד³⁰,

"מקדש אדני-כוננו ידיך"³¹.

ובשנת הצדי"ק נמצאים כבר בשנת ה'תשנ"ב, "הי' תהא שנת נפלאות בכל": **"נפלאות"** – קאי על נפלאות הגאולה העתידה, כמ"ש³² "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", ויש לומר שקאי גם על ה"תורה חדשה" דלעתיד לבוא (פנימיות התורה, שנקראת "חן", ר"ת "חכמה נסתרה", וי"ל שפירושו גם "חכמה נפלאה") שתהי' באופן של "נפלאות" ("נפלאות מתורתך"³³) לגבי לימוד התורה בעולם הזה; ו"נפלאות בכל"³⁴, "בכל מכל כל", כמ"ש אצל האבות ש"הטעימן הקב"ה בעולם הזה מעין העולם הבא"³⁵, שזוהי השלימות דלעתיד לבוא.

ובשנת ה'תשנ"ב נמצאים כבר בשבת פרשת וירא, שבו מודגשת השייכות לגאולה האמיתית והשלימה שבה יהי' שלימות הגילוי ד"וירא אליו ה'" לכאו"א מישראל, וקביעותו בח"י מרחשון, שמורה על המשכת והתגלות החיות (ח"י) האלקי בכל עניני העולם שעוסקים בהם בחודש מרחשון, ששלימותו לאחרי הנצחון ד"אשר חרפו עקבות משיחך ברוך ה' לעולם אמן ואמן" (בסיום וחותרם שיעור תהלים דיום ח"י בחודש); ותוך ג' ימים לכ"ף מרחשון³⁶, בחי' הכתר, שמורה על התגלות מלכותו של הקב"ה בכל העולם

(31) בשלח טו, יז.

(32) מיכה ז, טו.

(33) תהלים קיט, יח.

(34) ולהעיר, שהב' הוא גם ר"ת בינה, נפלאות בינה, שבה מודגש יותר השייכות ד"נפלאות" לפנימיות התורה.

(35) ב"ב טז, סע"ב ואילך.

(36) להעיר, שבכ"ף מרחשון שנה זו מתחילה שנת הקל"ב דבעל יום ההולדת, ובמזמור תהלים המתאים לשנה זו מדובר ע"ד שבעת הקב"ה על הנצחיות דמלכות דוד: "נשבע ה' לדוד אמת לא ישוב ממנה גו'", "שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי", וכן ע"ד הנצחיות דביהמ"ק: "קומה ה' למנוחתך גו'", "כי בחר ה' בציון אוה מושב לר", "זאת מנוחתי עדי עד".

(24) תהלים פט, נב.

(25) ספי"א.

(26) שם, נג.

(27) ראה נזיר בסופה. וש"נ.

(28) להעיר ממ"ש "עטרת זקנים בני בנים" (משלי יז, ו. וראה אבות פ"ו, ח. ב"ר פס"ג, ב). "לא ימוש מפני ומפי זרעך ומפי זרע זרעך גו' מעתה ועד עולם" (ישעי' נט, כא. וראה ב"מ פה, א).

(29) תבוא כט, ג.

(30) מדרש תהלים עה"פ.

לעתיד לבוא (כנ"ל*).

ויש להוסיף, שכיון שחודש מרחשון הוא החודש הראשון לעבודה בעולם לעשות לו ית' דירה בתחתונים, ה"ה כולל גם החדשים שלאחריו, ובמילא, כ"ף מרחשון, הכתר דמרחשון, כולל גם הכתר דהחדשים שלאחריו: הכתר דחודש כסלו, שסיומו בימי חנוכה, חנוכת המזבח והמקדש³⁷, ונס השמן, שקשור גם עם פנימיות התורה, שמן שבתורה³⁸, שנתגלתה בתורת החסידות בחודש כסלו³⁹; הכתר דחודש טבת⁴⁰ – "ירח שהגוף נהנה מן הגוף⁴¹, שרומז על ההנאה דהגוף שלמעלה, יש האמיתי, מהגוף שלמטה, יש הנברא⁴²; והכתר דחודש שבט⁴³, שהעשירי שבו יום ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר, ש"כל⁴⁴ מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו . . . מתגלה ומאיר . . . ופועל ישועות

(37 להעיר ממ"ש במדרש (יל"ש מ"א רמז קפד) ש"בכ"ה בסלול נגמר מלאכת המשכן ועשה מקופל עד אחד בניסן . . . ומעתה הפסיד כסלו שגמרה בו המלאכה, אמר הקב"ה עלי לשלם, מה שלם לו הקב"ה, חנוכת חשמונאי", ומסיים: "וכן מרחשון (שבו נשלם בנין בית ראשון ולא נפתח עד לחודש תשרי שלאחריו) עתיד הקב"ה לשלם לו" – בחנוכת ביהמ"ק השלישי שתהי' בחודש מרחשון.

ולהעיר גם מהשייכות לפרשת וירא – שבסיומה נאמר "בהר ה' יראה", ה' יבחר ויראה לו את המקום הזה להשרות בו שכנתו ולהקריב כאן קרבנות" (כב, יד ובפרש"י).

(38 ראה בארוכה אמ"ב שער הק"ש פנ"ד ואילך. ועוד.
(39 כולל ובמיוחד כ"ף כסלו שבו נשלמה הגאולה די"ט כסלו, ר"ה לחסידות.

(40 ולהעיר, שכ"ף בו הוא יום ההילולא דהרמב"ם ז"ל. שסיום וחיותם ספר ההלכות שלו הוא בהלכות מלך המשיח.

(41 מגילה יג, א.

(42 ראה לקו"ש חט"ו ע' 382 ואילך.

(43 חודש ה"א ("עשתי עשר חודש") – שקשור עם בחי' הכתר שלמעלה מעשר ספירות.

(44 תניא אגה"ק סז"ק וכ"ח.

(* ס"י"א בהשיחה (התוועודיות' שם ע' 273).

בקרוב הארץ⁴⁵; וכן הכתר דהחדשים שלאח"ז עד לסיומה של שנת הצדי"ק⁴⁶ ב"מעשה דינו כוונהו", בנין ביהמ"ק השלישי ע"י המלך המשיח, "מלך מבית דוד"⁴⁷ (ש"זכה בכתר מלכות . . . לו ולבניו . . . עד עולם⁴⁸) ש"בונה המקדש⁴⁹ – תיכף ומיד ממש . . . כיון שכבר נתקיים מ"ש⁵⁰ 'ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם" (כפי שאמרנו בקידוש לבנה דחודש מרחשון⁵¹, ובתוספת "אמן"⁵², שמורה על הקיום בפועל ממש⁵³).

ד. ועוד והוא העיקר:

נוסף על המבואר לעיל שקיימת מציאותו של משיח בניצוץ משיח (בחי' היחידה) שבכאו"א מישראל, קיימת גם מציאותו של משיח כפשוטו (יחידה הכללית) – כידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל⁵⁴, "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"⁵⁵, ואילו לא היו מתערבים ענינים בלתי רצויים המונעים ומעכבים כו', ה' מתגלה ובא בפועל ממש.

וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, משיח⁵⁶ שבדורנו, שכבר נסתיימו

(45 ובכ"ף בו נשלמו עשר ימים (מספר שלם) להעילוי והשלימות דעשירי שבו.

(46 בהכתר דחודש ניסן – ביום עשתי עשר יום, שקשור עם בחי' הכתר (כנ"ל הערה 32).

(47 רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

(48 שם פ"א ה"ז.

(49 שם רפ"א.

(50 הושע ג, ה.

(51 ראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 66 ואילך.

(52 ר"ת "א-ל מלך נאמן" (שבת קיט, ב. סנהדרין קי, סע"ב ואילך).

(53 ראה חד"א"ג מהרש"א לסנהדרין שם.

(54 פי' הברטנורא למגילת רות.

(55 ראה שו"ת חת"ש חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שד"ח פאת השדה מע' האל"ף כלל ע'. ועוד.

(56 יחידה הכללית, שמאירה ומתגלה בנשמתו של נשיא הדור, שכולל את כל נש"י שבדור (ראה ד"ה פדה

אם בזמנו של משה רבנו ה' צורך בביאת המשיח, גם כאשר בני"ה היו במדבר, כשהקב"ה נתן להם כל צרכיהם מן המוכן (ואם היו רוצים, היו יכולים להיות מנותקים לגמרי מאומות העולם) – בזמן הגלות, כשישנם "מלכויות שאינן מניחות להם לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן", "החושך יכסה ארץ וערפל לאומים"⁷, ובפרט חושך כפול ומכופל דעקבות משיחא, לאחרי שכבר "כלו כל הקיצין"⁸ – בודאי ובודאי מורגש הצורך וההכרח הכי גדול דביאת המשיח תיכף ומיד!

ומכיון שכן, צריכים לראות שכל ישראל יצעקו "עד מתי", עד שלא ישאר אפילו יהודי אחד שלא יצעק "עד מתי", ואז, בודאי, ממלא הקב"ה תפלתם ובקשתם של ישראל, "הן אל כביר ולא ימאס"⁹, באופן ש"מיד הן נגאלין"¹⁰.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לצעוק "עד מתי", וכל הקהל אחריו, ואח"כ אמר כדי לשלול ענין של עצבות – יצעקו "עד מתי" מתוך ניגון (וניגנו "עד מתי")]

(משיחת ש"פ וירא ט"ו מרחשון ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

7 ישע"י ס, ב. 9 איוב לו, ה. ברכות ח, רע"א. שו"ע אדה"ז אר"ח רסנ"ב, וסו"ס קא.
8 סנהדרין צז, ב.
9 רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.

לעורר ולפרסם בכל מקום ומקום ע"ד הצורך והזכות לנצל יום-סגולה דכ"ף מרחשון

בעמדנו ביום הש"ק, ט"ו מרחשון, שממנו מתברך גם כ"ף מרחשון שבו יושלמו קכ"ז שנה מיום הולדתו של כ"ק אדנ"ע – יש לעורר ולפרסם בכל מקום ומקום ע"ד הצורך והזכות לנצל יום-סגולה זה כדבעי, בנוגע להתעוררות וחיזוק בכל עניני יהדות, תורה ומצוות, עד להפצת המעיינות חוצה, החל מלימות תורתו של בעל יום ההולדת (כולל – תורתו בביאור העילוי דקכ"ז שנה), לימוד המביא לידי מעשה, ובמיוחד - בנוגע לעניני שמחה והקהל.

ובפשטות – לסדר התוועדויות של שמחה בכל מקום ומקום (ביום ההילולא עצמו, או בסמיכות לו, כפי תנאי המקום כו').

(קטע משיחת ש"פ וירא, ט"ו מרחשון ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

לזכות הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי זוג' מרת נחמה פייגא שיחי

וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי שי' לאבוקבסקי

מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחי שגלוב

שלא ישאר יהודי אחד שלא יצעק "עד מתי"

ישנם המתעטפים ב"איצטלא של משי" ("זיידענע זופיצע"), וטוענים, היתכן שעבודת השליחות תהי' בשביל לפעול ביאת משיח – הרי זו עבודה "שלא לשמה"¹, "על² מנת לקבל פרס"!³

הן אמת שאין כוונתו בשביל חיי העוה"ז כו', אלא, בשביל ענין הכי נעלה, ביאת המשיח, אבל, סוכ"ס הרי זה "על מנת לקבל פרס", ואדרבה – "פרס" הכי גדול!

והמענה לזה – בדברי הרמב"ם:

אודות היעודים הגשמיים שבתורה, "אם בחוקתי תלכו וגו' ונתתי גשמיכם בעתם גו"³ – מבאר הרמב"ם⁴ שאין זה בגדר של שכר, כי אם, ש"הבטיחנו בתורה . . . שיסיר ממנו כל הדברים המונעים ידינו מלעשותה . . . וישפיע לנו כל הטובות המחזיקות את ידינו לעשות התורה . . . כדי שלא נעסוק כל ימינו בדברים שהגוף צריך להם, אלא נשב פנויים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה".

וממשיך⁵, "ומפני זה נתאו כל ישראל נביאיהם וחכמיהם לימות המשיח, כדי שינוחו ממלכיות שאינן מניחות להם לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן, וימצאו להם מרגוע וירבו בחכמה".

ונמצא, שהפעולה וההשתדלות בכל הקשור להבאת המשיח אינה בגדר "על מנת לקבל פרס", כי אם, דבר הכרחי להסרת המניעה ונתנת אפשרות לקיום התומ"צ בתכלית השלימות. וענין זה – ההכרח דביאת המשיח בשביל שלימות העבודה דתומ"צ – הוא בהדגשה יתירה בדורנו זה.

ובהקדמה:

הצורך בביאת המשיח אינו ענין שנתחדש לאחרונה . . . שהרי, בכל הדורות מתפללים ומבקשים בני"על על ביאת המשיח, ועד כדי כך, שאפילו **משה רבינו** ביקש על זה – "שלח נא ביד תשלח" ("ביד אחר . . . שאין סופי להכניסם לארץ ולהיות גואלם לעתיד")⁶, כלומר, משה רבינו ביקש שהגאולה ממצרים תהי' ע"י "גואלם לעתיד", משיח צדקנו, ועאכו"כ בספר תהלים של דוד המלך – ריבוי תפלות ובקשות על הגאולה.

והגע עצמך:

(1) ראה רמב"ם ה' תשובה פ"י ה"ה.

(2) ראה אבות פ"א מ"ג. רמב"ם שם ה"ד.

(3) ר"פ בחוקתי.

(4) שם פ"ט ה"א.

(5) שם ה"ב.

(6) שמות ד, יג ובפרש"י.

ונשלמו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו, הרי, בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק **המציאות** דמשיח, אלא) גם **ההתגלות** דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש!

ובסגנון דפרשת השבוע – שצריכים רק לקבל ההתגלות ד"וירא אליו ה'", הן בנוגע לבני"ע (אליו), והן בנוגע לכל העולם . . . בפועל ממש, בעולם העשי' הגשמי, כמ"ש "וידע כל פעול כי אתה פעלתו", שבכל דבר שבעולם יהי' ניכר ש"אתה פעלתו", ועד ש"לעתיד לבוא תאנה צוחת כו"⁵⁷, וגם בדומם, "אבן מקיר תזעק"⁵⁸, ועאכו"כ בנוגע לבני"ע שמכריזים וזועקים "הנה אלקינו זה"⁵⁹.

וכיון שכן, מובן, שכל הענינים וכל הפעולות חדורים בעניני משיח וגאולה, כולל גם באכילתו ושתייתו, שמשתוקק לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחר הסעודה נשאר **רעב** לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, ובמילא, טוען להקב"ה שאינו יכול לקיים המצוה ד"ואכלת ושבעת וברכת"⁶⁰ **לאמיתתה** עד שהקב"ה יושיבנו על שולחנו להסעודה דלעתיד לבוא, ותיכף ומיד ממלא הקב"ה בקשתו – **בהסעודה**

בשלום בשערי תשובה לאדהאמ"צ פי"ב).

(57) מדרש תהלים מזמור עג בסופו.

(58) חבקוק ב, יא.

(59) ישעי' כה, ט. וראה תענית בסופו.

(60) עקב ח, י"ד.

דיום הש"ק⁶¹ (ובפרט סעודה שלישית הקשורה עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי⁶²) **פרשת וירא**, כדרשת חז"ל⁶³ "מאי דכתיב (בפרשת וירא⁶⁴) ויגדל הילד ויגמל, עתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים ביום שיגמל חסדו לזרעו של יצחק, לאחר שאוכלין ושותין . . . אומר לו (הקב"ה) לדוד טול (כוס של ברכה) וברך, אומר להן אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר⁶⁵ כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא".

והעיקר – שכל זה יהי' בגלוי ובפועל ממש, "מראה באצבעו ואומר זה"⁶⁶, "הנה זה (המלך המשיח) בא"⁶⁷, והנה כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ("הקיצו ורננו שוכני עפר"⁶⁸), ו"הנה אלקינו זה גו' זה הוי' קוינו לו נגילה ונשמחה בישותו"⁶⁹, שמחת הגאולה האמיתית והשלימה בגלוי ובפועל ממש שאז מברכים עלי': "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה".

(61) ששייכת להגאולה, כמ"ש בברכת המזון (דיום השבת*) "והראנו . . . בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך", "הרחמן הוא ינחילנו ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים".

(62) ראה לקו"ש חכ"א ע' 84 ואילך. וש"נ.

(63) פסחים קטז, ב.

(64) כא, ח.

(65) תהלים קטז, יג.

(66) ראה תענית שם. שמו"ר ספכ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.

(67) שה"ש ב, ח. ובשהש"ר עה"פ.

(68) ישעי' כו, יט.

(* נוסף על החיוב הזכרות "מלכות בית דוד בבונה ירושלים" ברכת המזון שבכ"י יום (ברכות מז, ב).

העובדה שאינו רואה - אינו משנה המציאות

אמנם, עדיין יכולים לשאול על האמור לעיל¹ שאצל כאו"א מישראל יכול להיות הענין ד"וירא אליו ה" - מדוע לא רואים הגילוי ד"וירא אליו ה" בפועל ממש?
והמענה לזה:

(א) לכל לראש - העובדה שאינו רואה בעיני בשר, אינה משנה את המציאות בפועל, כידוע המשל דכ"ק מו"ח אדמו"ר² מחכמים שנוסעים בעגלה רתומה לסוסים ומדברים דברי חכמה שמחשבתם של הסוסים על התבן כו' אינה משנה את מציאותה של החכמה שבה עוסקים החכמים היושבים בעגלה.

(ב) מצינו בכמה ענינים ש"אע"ג דאיהו לא חזי מזלי חזי"³, ועד"ז בנדו"ד, ש"מזלי חזי הגילוי ד"וירא אליו ה", ובמילא, פועל פעולתו גם בחלק הנשמה המלובשת בגוף, עד לפועל ממש.

(ג) ועיקר: "וירא אליו ה" בפועל ובגלוי ממש - יהי' בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וכל פעולה ופעולה (ובמיוחד בענין דהכנסת אורחים וגמילות חסדים ברוחניות) ממחרת ומזרזת עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהי' "וירא אליו ה" בפועל ובגלוי ממש.

ומכיון שכן, יש להוסיף בכל הפעולות דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ביתר שאת וביתר עוז, וביתר חיות והתלהבות כו', כדי למהר ולזרז את הגאולה האמיתית והשלימה, אשר אפילו זירוז ברגע אחד בלבד הו"ע גדול ביותר, מכיון שמדובר אודות גאולת כל בני שבכל הדורות, וגאולת השכינה!

וכן תהי' לנו - שתיכף ומיד ממש זוכים לגילוי ד"וירא אליו ה" בראי' חושית, כפי ש"כבר הי' לעולמים מעין זה בשעת מתן תורה"⁴, כולל גם הגילוי בכל העולם כולו (בכל שבע ועשרים ומאה מדינה שעליהם מלכה אסתר בתה של שרה שחייתה שבע ועשרים ומאה שנה)⁵, כאמור⁶, "מלך על כל הארץ" - בביאת משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, ארה"ק, לירושלים עיר הקודש, ולהר הקודש - "הר ה' יראה"⁷, תיכף ומיד ממש. (משיחת ש"פ וירא, ח"י מרחשון ה'תשמ"ט - מוגה)

1) סעי' ג-ד בהשיחה (התוועדיות תשמ"ט ח"א ע' 330-1).
2) ראה סה"מ תרפ"ח בהוספת ס"ע רא. סה"ש.
3) ראה סה"מ תרפ"ח בהשיחה (התוועדיות שם ע' 334).
4) פרשתנו כב, יד. וראה ברכות סב, ב.
5) מגילת ג, סע"א. וש"נ.
6) תניא פל"ו (מו, א).

בימינו אלו אין מקום לחשש שמא יחסר משהו בשלימות הבירורים

. . כדי לפעול את הגאולה האמיתית והשלימה - יש לפעול את ענין השלום בכל העולם כולו, עד שלא ישאר ניצוץ אחד בלבד, אפילו ניצוץ הכי קטן, שעדיין לא נתברר!

וכמבואר בארוכה ב"שערי אורה" אודות החילוק שבין ב' אופני הגאולה, "בעתה" ו"אחישה" - שיש עילוי בגאולה "בעתה" שאז נפעל בירור כל ניצוצות הקדושה בתכלית השלימות.

כאשר הגאולה היא באופן ד"אחישה", מתוך מהירות כו' - הרי יתכן שיהיו כמה ניצוצות שילכו לאיבוד ח"ו, שכן, כאשר ממהרים בענין הגאולה, אין פנאי להתעכב ולחפש שמא נשאר ניצוצות קטנים, פירוורים קטנים שבקטנים, שיוכלו לפדות ולגאול גם אותם.

אמנם, כאשר הגאולה היא "בעתה", בסדר מסודר - אזי מבררים את כל הניצוצות עד שלא נשאר אפילו ניצוץ הכי קטן שלא יפדה ויגאל.

ולאידך, יש גם מעלה בגאולה באופן ד"אחישה" לגבי הגאולה "בעתה", כמבואר שם בארוכה.

ולהעיר, שבימינו אלו, לאחר ש"כלו כל הקיצין" - יכולים כבר לדבר אודות המעלה ד"בעתה", מכיון שכבר עבר הזמן ד"בעתה" כו"כ פעמים... ובמילא, גם בנוגע לגאולה באופן ד"אחישה" - הרי בימינו אלו אין מקום לחשש שמא יחסר משהו בשלימות הבירורים (דבר שהי' אפשרי בזמן שבו היתה האפשרות ל"אחישה" לפני "בעתה"), מכיון שגם ה"אחישה" הוא בזמן ד"בעתה" גופא!

(משיחת ליל כ"ט מרחשון ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

מדור "זמן הגאולה" מוקדש

לע"נ הרה"ח הרה"ת ר' יעקב זלמן חיים בהרה"ח ר' אברהם מרדכי לוי יצחק ע"ה סעמיועלס נלב"ע ביום כ"ג כסלו ה'תשמ"ו - ת.נ.צ.ב.ה.

ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת רחל תחי', ולזכות בניהם ובנותיהם: מרת בת שבע דבורה ובעלה הרה"ת ירוחם פישל גדלי' הכהן שי' בראנשטיין, מרת גיטל מלכה ובעלה הרה"ת אברהם ישראל שי' ביסטריצקי, הרה"ת שמואל מאיר וזוג' מרת נחמה שי' סעמיועלס, הרה"ת יוסף יצחק וזוג' מרת מרים קיילא שי' סעמיועלס, וכל בני משפחתם שיהיו

לברכה והצלחה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ולקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש

